

det for uheldigt, at en Statsanstalt tager over 4 pCt. Rente, saa forekommer det mig, at man maa betragte Forholdet saaledes, at Livrenteanstaltens Midler ikke ere de samme som Statsmidler. Livrenteanstalten arbejder jo uden umiddelbar Paavirkning fra Statsmagtens Side. Der er vedtaget, under hvilke Vilkaar Forsikringer kunne finde Sted, der er vedtaget ved Lov, at Staten garanterer Anstalten, men der er givet Anstaltens Bestyrelse — og med Rette — en stor Frihed til selv at administrere Anstaltens Midler. Jeg vil endog formene, at det kan aldrig have været Meningen ved Anstaltens Oprettelse, at den ikke nogensinde skulde tage mere end 4 pCt. af sine Midler, anbragte i faste Eiendomme eller Papirer, thi da 4 pCt. er anset for at være Gjennemsnitsrenten, der kunde indvindes af Kapitalen, er det aldeles klart, at dersom man satte 4 pCt. som det høieste, der kan tages, passer det ikke, at det er Gjennemsnitsrenten. Den Tid kan nemlig komme, og den er allerede kommen, hvor 4 pCt. ikke kan opnaas, og man maatte altsaa, dersom man forudsatte, at Anstalten aldrig skulde tage mere end 4 pCt., ogsaa være beredt paa, at forandre Anstaltens Tariffer, saasnart faktisk Rente gaar under 4 pCt. Netop det, at Anstalten har taget 4 pCt., dengang Renten i det Hele var høiere, sætter os i Stand til ikke at tage Hensyn til den nuværende lavere Rente, til ikke at ængste os for en forestaaende Tarifforandring paa Grund af den sunne Rentefod. Saalænge vi kunne antage, at Gjennemsnitsrenten holder sig til 4 pCt., behøve vi ikke at beskæftige os med Tarifforandringer paa Grund af Forandringer i Forretningsforholdene.

Jeg skal dernæst udtale mig om Ændringsforslaget under Nr. 7, der er stillet af et Mindretal, og som jeg godt kan forstaa har fundet megen Sympathi i denne Sal. Ændringsforslaget gaar jo ud paa at bestemme, ikke blot at Rente for Fremtiden kun skal være 4 pCt. for, hvad Anstalten angringer i faste Eiendomme, men endogsaa, at den skal nedsættes til 4 pCt. for de Prioriteter, som for Diebliffet svare over 4 pCt. til Anstalten. Jeg vilde anse det for at være i allerhøieste Grad uheldigt, om man vilde komme til at binde Anstaltens Bestyrelse med Hensyn til den Rente, den til givne Tid maatte tage af Midlerne. Jeg har allerede i Anledning af den ærede Fleritalsordførers Udtalelser bemærket, hvad Konsekvensen vilde have været dersom en saadan Bestemmelse havde været gjældende fra Begyndelsen af, fra 1871, saa maatte vi allerede nu i dette Diebliff beskæftige os med Spørgsmaalet om Tariff-

forandringer paa Grund af Nedgang af Renten, men jeg vilde anse en saadan Bestemmelse for at være lige saa meget imod Laantagernes Interessf., som den vil være skadelig for en fornuftig Bestyrelse af Livrenteselskabets Formue. Dersom Bestemmelsen indskrænkede sig til at nedsætte Fremtidsrenten ved Ublaas i faste Eiendomme til 4 pCt., vilde Følgen deraf naturlig være den, at saasnart der var, Veilighed til at anbringe Pengene til en høiere Rente ved Indkjøb af Papirer eller paa anden Maade, vilde Pengene slet ikke blive indlaante i faste Eiendomme. Jeg tvivler om, at dette vilde være i Laantagernes Interessf. Men naar man endvidere vil gaa til at nedsætte Rente for de Laan i faste Eiendomme, der nu svare over 4 pCt., vilde den sandhyntlige Følge deraf være den, at disse Laantagere maatte se sig om efter andre Laangivere, idet deres Laan bleve oplagte. Jeg vil spørge, om disse Laantagere da ere tjente dermed? Jeg tror det ikke. I de trykte Bemærkninger, der ledsage Betænkningen, er det jo oplyst, i hvor stort Maal Livforsikringselskabets Bestyrelse ganske frivillig har nedsat Rente for sine Ublaas i faste Eiendomme; saavidt jeg mindes, er det jo et Beløb af omtrent 12 Millioner, med Hensyn til hvilke Rente er bleven nedsat, i alt Fald er det et langt, langt større Beløb end det, der er blevet staaende til 4½ pCt. Og Grunden, hvorfor disse Laan ere blevne staaende til den høiere Rente, er vist dog i de allerfleste Tilfælde den, at de paagældende Sikkerheder ikke ansaa for at være første Klasse's Sikkerhed. Dersom de havde været det, vilde de vedkommende Debitorer med største Væthed i de forløbne 2 Aar have kunnet forandre deres 4½ pCt.'s Gjæld til 4 pCt.'s Gjæld og uden nogen Omkostninger — jeg behøver jo ikke at minde det ærede Thing om den lille interessante Lov, der fulgte paa Konverteringen af Statsgjælden, og som i alt Væsentligt borttog Udgifterne ved Ombytningen af privat Gjæld — men det vilde jo i dette Tilfælde have været saa meget lettere, som vedkommende Debitor, dersom hans Pant i Virksomheden var et første Klasse's Pant, uden Videre ved at henvende sig til selve Selskabets Bestyrelse vilde kunne have faaet sin Rente nedsat. Tror man, at Selskabets Bestyrelse ikke for Diebliffet meget gjerne snuser at anbringe Kapitaler i faste Eiendomme til 4 pCt.? Dersom man ikke tror det, tager man feil, og man behøver da i Virksomheden kun at se hen til de meget betydelige Beløb, ca. 12 Millioner, som i dette Diebliff af Selskabet ere anbragte til 3¾ pCt., og til det ikke lille Tal af Milli-